

E n s k i n d ø d Æ g t e m a n d .

.....

Grosserer Adolf Vom har gennem en af sine Venner, der er Teaterdirektør, skaffet en ung Skuespillerinde, han interesserer sig lidt for, et forddlagtigt Engagement. Den unge Dame, som hedder Mia Max, ønsker at takke sin Velynder og inviterer ham i den Anledning til Frokost hos sig. Grosserereren er henrykt over Invitationen, men da han ikke helt formaar at lægge Skjul paa sin Glæde, fatter hans Ægteviv, der er noget i Retning af en Xanthippe, Mistanke til ham og følger efter ham. Hun ser ham forsvinde op i en elegant Ejendoms, og gennem Frøken Mias Tjenestepige faar hun at vide, hvem Manden besøger. Hun spekulerer over, hvorledes hun skal bære sig ad med at skaffe sig Adgang til Skuespillerindens Lejlighed for at faa konstateret, hvad hendes Mand har der at gøre, og hun finder da ogsaa paa en Udvej. Mias Tjenestepige lader sig nemlig for gode Ord og Betaling overtale til at lade hende vikariere for sig en kortere Tid, og da den samme Pige lider voldsomt af Tandpine og af den Grund har Hovedet indsvøbt i Klude, laaner den snedige Grossererfrue ogsaa dásse og er saaledes omtrent ukendelig. Til sin store Harm ser hun nu Vom gøre Kur til den kenne Frøken Mia, og hun overvejer, hvorledes hun bedst og mest virkningsfuldt skal gribe Sagen an. Hun er endnu ikke naaet til noget Resultat, da Pigens Kæreste, Bybud Renneman, kommer paa Besøg. Det gæve Bybud, der ikke straks bliver klar over, at hans Forlovede har faaet en Stedfortræder, viser sig fra sin mest kærlike Side, og Følgen bliver, at det kommer til et vildt Slagsmaal mellem ham og den fortørnede Frue. Derved opdager Vom, at hans Livsledsagerske er i Huset, og da han ikke kan naa at flygte, lader han, som om han tager Gift, for paa den virkningsfulde Maade at ende sit forholdsvis ungo Liv..... Hans rædsels^slagne Kone styrter ud for at hente Hjælp, og

(En skindød Ægtemand)

-2-

imens lader han saa det tjenstvillige Bybud overtage Stillingen som "den ved Døden afgaaede Ægtemand". Fru Vom befinder sig i en saa opreven Sindstilstand, at hun ikke opdager "Ombytningen" - men lader "den Døde" bære ud af et par haandfaste Mænd.

Efter at være bleven bragt hjem i den Vomske Lejlighed, begynder Bybudet at give Livstegn fra sig, og først nu ser den dybt nedbøjede Frue, hvem "den levende Døde er". Hendes Overraskelse er fænomenal, og da Vom straks efter holder sit Indtog, bliver hun saa glad over at faa ham tilbage i god Behold, at hun modtager ham med aabne Arme.

.....

(En skindet Egetmand)

inens fader han saa det tjenstvillige Bynd overtage Stillingen som den ved Hæden afkænde Egetmand. Fru Von betingter sig i en saa opvejen Skindstiftelse, at hun ikke opbejder "Ombytningen"

men fader "den Hæde" hore ud at et par hændteste Hænde.

Eller at yere bliver brugt hjem i den Voksne Bøjlighed.

begynder Byndet at give Li. wsten fra sig, og først nu ser

den fader nedbetede hore hven "den lavende Dæde er". Hønden Over-

teskeise or Lemmestel, og de Vor straks eller holder sit Indtog.

Bliver hun saa gind over at las her fildede i god Behold, at hun

nedlægger ham med samme Arme.

Knuppig nennt zwar ein Kleinod, das ebenso dicke wie fette Bertchen, sein eigen, allein er schätzt als Freund der Abwechslung auch die kleinen Schauspielerinnen, die sein bischen gönnerhafte Protektion mit überschwänglicher Denkbareit vergelten. So hat er auch das Herz der jungen Mia Max gewonnen, die ihn aus diesem Grunde zu einem gemütlichen kleinen Frühstück in ihrem Heime einlädt. Knuppig folgt dieser liebenswürdigen Aufforderung, hinter sich ein grollendes Meer düsteren Argwohn zurücklassend. Bertchen hat zwar nicht den Brief gelesen, wohl aber das Parfüm gerochen, das er ausströmte, und folgt ihrem Gebieter nun von Weitem. Sie sieht ihn in einem schmucken Hause verschwinden, aus dem etwas später ein Dienstmädchen herausschleicht, das offenbar an fürchterlichem Zahnweh leidet. Bertchen erfährt, dass die Herrschaft der Zahnkranken eine hübsche junge Schauspielerin ist. Ihr Verdacht hat sich also bestätigt, und es bleibt ihr nur noch übrig, den ehelichen Missetäter und Ausreisser gehörig abzukanzeln. Zu diesem Zweck borgt sie von dem Dienstmädchen Schürze und Kopftuch und spielt ihre Rolle mit grossem Geschick. Allein die Bilder, die sich ihr in der Wohnung enthüllen und ihren würdigen Gebieter von einer ihr bisher unbekannt, sehr zutunlichen und zärtlichen Seite zeigen, erregen sie derart, dass sie schliesslich die Verkleidung aufgibt und als strafende Furie vor ihrem entsetzten Gatten auftaucht. Knuppig verfällt in seiner Angst auf eine glänzende List. Er verschluckt ein tödliches Gift - in Wahrheit einen Lutschbonbon - und fällt todestarr um. Während Bertchen schreiend Hilfe herbeiholt, muss ein Landstreicher Knuppigs Platz auf dem Sofa einnehmen, welcher an seiner Stelle in seine Wohnung getragen wird. Als Bertchen heimkehrt und ihrem Jammer geräuschvoll Luft macht, öffnet sich jedoch plötzlich die Tür, und Knuppig tritt ein, um die Verblüffte liebevoll in die Arme zu ziehen, während sein Ersatzmann schleunigst das Weite sucht.

A/S. Nordisk Films Co.

Un mari torbé en léthargie.

A l'aide d'un ami qui est directeur d'un théâtre, le négociant Adolphe Grosventre a procuré un excellent engagement à une jeune actrice auquel il s'intéresse beaucoup. La jeune dame en question Mademoiselle Mimi Mouette désirant remercier son bienfaiteur, l'invite à déjeuner chez elle. Le négociant est ravi de l'invitation, mais comme il ne peut pas dissimuler sa joie, sa femme, une espèce de Xanthippe conçoit des soupçons et décide de le suivre. Elle le voit disparaître dans une maison élégante, et de la bonne de Mademoiselle Mouette elle apprend chez qui son mari va faire visite. Elle se creuse le cerveau pour trouver un moyen de se procurer accès à l'appartement de l'actrice pour voir ce qu'y fait son mari. Enfin elle a une idée géniale. Pour 10 francs la bonne de Mademoiselle Mouette consent à se laisser remplacer par Madame Grosventre pendant quelques heures, et comme la pauvre fille souffre d'une rage de dents et a la tête bandagée, la petite dame rusée met aussi le bandage et se rend ainsi presque méconnaissable. Indignée de voir son mari faire la cour à la belle Mademoiselle Mouette, elle commence à réfléchir sur un moyen de se venger sur lui. Mais elle n'est pas encore arrivée à un résultat, quand l'ami de la bonne, le commissionnaire Sauteruisseau vient voir sa bien-aimée. Le brave commissionnaire qui ne sait pas que Mme Grosventre a remplacé sa fiancée se montre très tendre envers elle et par conséquent une lutte acharnée a lieu entre M. Sauteruisseau et Mme Grosventre, qui ne veut pas de ses tendresses. Entendant les cris de sa femme le négociant découvre que sa femme se trouve dans la maison, et n'ayant pas le temps de s'enfuir il fait semblant de s'empoisonner afin de terminer sa jeune vie d'une manière remarquable. Pendant que sa femme terrifiée appelle au secours il demande au commissionnaire obligeant de prendre sa place comme "le mari décédé".

(Un mari tombé en léthargie)

-2-

Madame Grosventre est si agitée qu'elle ne découvre pas le tric et quelques hommes portent maintenant "le décédé" à la maison des Grosventre. Quand le commissionnaire revient à la vie l'épouse affligée reconnaît "l'ex-décédé". Sa surprise est naturellement sans bornes, et lorsque Grosventre arrive, elle en est si contente qu'elle lui fait malgré tout un bon accueil.

